

Ophelia

—Com ha aconseguit aquest número? —A través de la distància, la veu de l'Assassí sona com trista, cansada. Però malgrat la fredor del telèfon, també sona dolça, greu però dolça.

—Bé, suposo que, en realitat, no importa, oi? —contesta la desconeguda amb relativa seguretat. És una veu de dona, una mica absent, angoixada—. El que de debò importa és que l'he trobat i tinc un encàrrec per a vostè. És el seu treball, oi?

—Bé, llavors què és el que necessita de mi? —L'home parla amb tranquil·litat, deixant que les paraules omplin, una a una, el silenci. Al principi la dona no se n'havia adonat però, de fons, suaument, un aparell reproduïx la veu melancòlica i envellutada de Ruth Etting acompanyada per un insinuant piano.

All you took

I gladly gave

—Bé, no coneixo l'argot. No sé com en diuen vostès d'això. Tinc un encàrrec, necessito..., vull que mati a algú.

—D'acord, sap com funciona això?

There is nothing left for me to save

—Bé, la veritat és que no —a la dona se li escapa una rialleta incòmoda—. És la primera vegada que em cal un servei d'aquesta mena.

—Molt bé. Doncs per a començar, ha de saber que vostè i jo no ens veurem mai. I, després d'avui, tampoc tornarem a parlar, ni per telèfon ni de cap altre manera. Entesos?

All of me

Why not take all of me

-Sí, sí, és clar, ho entenc.

-D'acord. Això és el més important. De qui estem parlant?

-És..., és tracta d'una dona...

-No, no m'expliqui res més -talla taxatiu l'Assassí-. Prepararà un document, una carta. Que no sigui manuscrita. Escrigui en ella tota la informació que tingui d'aquesta dona. Necessito el seu nom, la seva edat, les seves direccions. Domicili, treball, família, amistats, locals per on acostuma a sortir. Les seves rutines, els seus horaris, les seves costums. Entesos?

Take my lips

I want to lose them

-Sí, sí. Què faig amb aquest document? -pregunta ella.

-Esperi -segueix l'home-. També hauria d'aplegar unes quantes fotografies d'aquesta persona. Necessito conèixer-la, saber qui és. Necessito imatges de la seva cara, del seu cos, diferents angles, diferents positures. Quantes més pugui aconseguir, millor. És això possible?

Take my arms

I'll never use them

-Sí, sí, és clar, no serà cap problema-. A la dona li tremola una mica la veu.

-Bé, doncs posarà tots aquests documents en un sobre el més anodí possible. No hi posarà cap remitent. Tan sols un nom. Una espècie de clau, com una contrasenya. I me l'enviarà per correu ordinari a l'adreça que li donaré després, entesos?

Your goodbye left me with eyes that cry

-Ophelia -diu ella.

-Com? - es sorprèn l'Assassí.

-La contrasenya, Ophelia.

-Ah! Bé, d'acord. A la vegada que disposa això dels documents haurà de preparar els diners -segueix dient l'home-. Només treballa en efectiu. Una part per endavant i la resta al finalitzar el contracte, d'acord?

How can I go on dear without you?

-Sí, sí, perfecte. Quant li haig de lliurar en el primer pagament? -demana la dona.

-Haurà de reunir mil dòlars. Si li és factible, li aconsello que faci varis reintegres en dies diferents i, si és possible, en bancs diferents. És això possible?

You take the part that once was my hart

-Sí, sí, no serà cap problema. Com li pago si no ens veurem?

-Serà molt senzill -li explica l'Assassí-. Prengui nota.

-Esperi -diu la dona una mica alterada-. Abans li volia preguntar una cosa.

-Vostè dirà. -L'Assassí sembla una mica molest.

So why not take all of me

-Li importa si li pago tot d'una vegada? -diu la Víctima.